Zwarte końcówki W i Y odpowiadają zwartym zaciskom 4 i 6 gniazda G1.
W czasie blokady następuje rozwarcie zacisków 4 i 6, co powoduje przejście przekaźnika P w stan spoczynku. Wejście antenowe zostaje odłączone oraz dodatkowo następuje przerwanie zasilania na blok wzmacniacza m.cz. /końcówki P i S/.
W czasie kalibracji zasilanie przekaźnika P jest przerywane przełącznikiem rodzaju pracy K12. Wejście antenowe jest odłączone, a na wzmacniacz w.cz. podawany jest sygnał kalibracyjny nx1MHz o z oscylatora kalibratora, poprzez styki spoczynkowe przekaźnika P - końcówka Z.

2.2. Przełącznik zakresów ma postać obrotowego bębna, którego konstrukcja zapewnia osiągnięcie pewnego zestyku ze współpracującymi z bębnem stykami, niezależnie od warunków narażenia odbiornika.
Na bębnie umieszczone są po trzy sekcje obwodów LC dla każdego z 8 zakresów częstotliwości.
I sekcja to obwody wejściowe 1.1. + 1.8. Są to obwody rezonansowe, sprzężone z anteną. Dodatkowo na zakresach 4-8 dołączone są kondensatory skracające. Właściwego zestrojenia na danym zakresie dokonuje się rdzeniem cewki i trymerem. Całość strojona jest sekcją C1 agregatu. III-cią sekcję stanowią podobne obwody rezonansowe 3.1. + 3.8. strojone sekcją agregatu C3, z odczepu których jest podawane napięcie na I mieszacz.
II sekcja to obwody ośmiozakresowego oscylatora LC - 2.1. + 2.8., W skład każdego obwodu wchodzą: cewka z dwoma uzwojeniami i odczepem, kondensatory skracające i trymer. Właściwego zestrojenia oscylatora na danym zakresie dokonuje się rdzeniem cewki i trymerem.
Całość strojona jest sekcją agregatu kondensatorów strojeniowych C2.

2.3. Wzmacniacz w.cz. Układ przeznaczony jest do wstępnego wyselekcjonowania i wzmocnienia sygnałów przychodzących z bloku antenowego.
Wzmacniacz w.cz. pracuje w układzie kaskady na tranzystorach T2 i T3.
Z tranzystorem T2 współpracuje Tranzystor T1 pracujący w układzie ARW. Na bazę tranzystora T1 podawane jest poprzez opory R1 i R2 napięcie sterujące automatyki. Wzrost jego bezwzględnej wartości powoduje zmniejszenie wzmocnienia kaskady.
Z bazą tranzystora T2 poprzez kondensator C6 połączone są obwody wejściowe 1.1. + 1.8. Są to obwody rezonansowe sprzężone transformatorowo z anteną, strojone sekcją agregatu C1. Dodatkowo na zakresach od 4 + 8 dołączone są kondensatory skracające. Do kolektora tranzystora T3 dołączone są podobne obwody rezonansowe 3.1. + 3.8., strojone sekcją agregatu C3, z odczepu których jest podawane napięcie na I-mieszacz.

2.4. Oscylator zakresowy dostarcza sygnału, który po przemianie z sygnałem odbieranym daje sygnał o częstotliwości pośredniej.
Na zakresach I i II częstotliwość oscylatora jest o f_p =125 kHz wyższa od odbieranej. Na zakresach III i IV jest ona większa od odbieranej o fp=1125 kHz.
Na zakresie V częstotliwość oscylatora jest o 1125 kHz niższa od odbieranej.
Na zakresach VI do VIII oscylator wytwarza częstotliwość dwa razy niższą od częstotliwości będącej o fp=1125 kHz mniejszej od odbieranej.
Praca na subharmonicznej i stosowanie przemiany z f oscylatora < f sygnału podwyższa stabilność odbiornika i eliminuje efekt przeciągania częstotliwości oscylatora przy strojeniu obwodów wzmacniacza w.cz.
Układ jest ośmiozakresowym przestrajalnym oscylatorem LC.
W skład obwodu każdego zakresu wchodzą: cewka z dwoma uzwojeniami i odczepem, kondensatory skracające i trymer. Właściwego zestrojenia oscylatora na danym zakresie dokonujemy rdzeniem cewki i trymerem. Całość strojona jest środkową sekcją C2 agregatu kondensatorów strojonych. Tranzystor T1 pracuje w układzie ze wspólną bazą. Kolektor jego poprzez styki bębna jest włączony na odczep cewki odpowiedniego zakresu. Emiter poprzez opór R1 i kondensator C1 połączony jest z cewką sprzęgającą. Opór R1 służy do linearyzacji napięcia w.cz. podanego na tranzystor T2. Tranzystor T2 pracujący w układzie wtórnika emiterowego wraz z oporem R9 zapewnia niską, konieczną dla prawidłowej pracy mieszacza, oporność wyjściową oscylatora. Z kondensatora C5 podawany jest sygnał na mieszacz. Użycie tranzystora o wysokiej częstotliwości granicznej w połączeniu z dodatkową stabilizacją napięcia zasilania przy pomocy diody Zennera zapewnia dużą niezależność częstotliwości generowanego sygnału od zmian parametrów tranzystora i napięć zasilania.

2.5. Oscylator kanałowy przeznaczony jest do wytwarzania sygnału, który po przemianie w I mieszaczu z sygnałem wejściowym daje sygnał o częstotliwości